

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 14/2026-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **FARDOUS PARTNERS správcovská, k.s.**, Skalná 7622/9, Bratislava, správca úpadcu Team ENERGO SK s.r.o. „v konkurze“, Kokava nad Rimavicou 1445, zastúpenej ARIES LEGAL s.r.o., Skalná 7622/9, Bratislava, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Ndob/3/2025 z 15. apríla 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 1. augusta 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 1Ndob/3/2025 z 15. apríla 2025. Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť, vec vrátiť najvyššiemu súdu na ďalšie konanie a priznať sťažovateľke náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti sťažovateľky vyplýva, že sťažovateľka je správcom konkurznej podstaty úpadcu Team ENERGO SK s.r.o. „v konkurze“, ktorého právny predchodca BUKÓZA ENERGO, a. s., ako dodávateľ uzavrel so žalovaným Spoločenstvo vlastníkov – Sídliisko 1. mája 60, Vranov nad Topľou – zmluvu o dodávke a odbere tepla. Sťažovateľka sa proti žalovanému domáhala zaplatenia pohľadávok z predmetnej zmluvy v upomínacom konaní, v ktorom bol vydaný platobný rozkaz, proti ktorému žalovaný podal odpor. Na návrh na pokračovanie v konaní Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec Okresnému súdu Prešov, ktorý vec predložil najvyššiemu súdu, keďže nesúhlasil s postúpením veci. Napadnutým uznesením najvyšší súd konštatoval dôvodnosť nesúhlasu Okresného súdu Prešov s postúpením veci Okresným súdom Banská Bystrica a dospel k záveru, že vzhľadom na spotrebiteľskú povahu veci je príslušným na prejednanie a rozhodnutie

sporu Okresný súd Vranov nad Topľou ako všeobecný súd žalovaného. Žalobca je dodávateľom, žalovaným je spoločenstvo vlastníkov bytov ako subjekt s osobitným právnym postavením vyplývajúcim zo zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, ktorý vykonáva správu bytového domu v mene a na účet vlastníkov bytov. Je zrejmé, že pohľadávka vznikla v súvislosti so správou bytového domu, pričom ide o pohľadávku proti vlastníkom bytov, na ktorých účet (aj keď vo vlastnom mene) na súde koná spoločenstvo. Žalovaný nepožíval status podnikateľa pri vzniku záväzkového vzťahu, predmetný právny vzťah nemožno považovať za obchodnoprávny. Poukázal pritom na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/71/2022 z 31. mája 2023.

3. Sťažovateľka zastáva názor, že predmetný vzťah je obchodnoprávnym, preto kauzálné príslušným (§ 22 Civilného sporového poriadku) je Okresný súd Prešov.

4. Argumentuje, že spoločenstvo vlastníkov bytov je právnickou osobou, ktorá v rámci svojej činnosti obstaráva služby a tovary, a práve medzi touto právnickou osobou a vlastními bytov (fyzickými osobami) existuje právny vzťah založený zmluvou o výkone správy/zmluvou o spoločenstve, z ktorej vyplývajú práva a povinnosti pre dotknuté zmluvné strany. Je teda zrejmé, že ide o spotrebiteľský vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať § 52 Občianskeho zákonníka. Od toho je ale potrebné odlišovať vzťah založený zmluvou o dodávke a odbere tepla. Zo zmluvy je zrejmé, že bola uzavretá medzi dvomi právnickými osobami, a to dodávateľom BUKÓZA ENERGO, a. s., a odberateľom (spoločenstvo vlastníkov bytov), ktorého podľa sťažovateľky nemožno považovať za spotrebiteľa. Zároveň zmluvné strany si výslovne písomne vymienili, aby sa ich právny vzťah riadil Obchodným zákonníkom, teda bez akýchkoľvek pochybností je žalovaný nárok obchodnoprávnym nárokom. Navyše, aj faktúry boli vystavené na žalovaného. Najvyšší súd teda autoritatívne neprípustným spôsobom zasiahol do voľby práva zmluvných strán a do základného práva sťažovateľky na zákonného sudcu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstata ústavnej sťažnosti sťažovateľky smeruje k porušeniu práva na zákonného sudcu a na prejednanie veci súdom zriadeným zákonom (čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) uznesením najvyššieho súdu o príslušnosti Okresného súdu Vranov nad Topľou.

6. Podľa § 56 ods. 4 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak ústavný súd návrh na začatie konania podľa § 42 ods. 2 písm. f) odmietne podľa odseku 2 a ten istý navrhovateľ podá ústavnému súde ďalší návrh na začatie konania v inej veci v podstatnej časti zhodný s predchádzajúcim návrhom, ktorý možno odmietnuť z rovnakého dôvodu, rozhodnutie o jeho odmietnutí môže obsahovať zjednodušené odôvodnenie, v ktorom ústavný súd iba poukáže na skoršie rozhodnutie o predchádzajúcom návrhu na začatie konania.

7. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 599/2025-46 z 21. októbra 2025 rozhodol v spojenom konaní o ústavných sťažnostiach sťažovateľky tak, že ústavné sťažnosti odmietol. Rovnako ústavná sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá uzneseniami ústavného súdu č. k. II. ÚS 618/2025-12 z 13. novembra 2025, č. k. IV. ÚS 613/2025-19 z 13. novembra 2025, č. k. IV. ÚS 612/2025-12

z 13. novembra 2025. Podstata sťažostnej argumentácie sťažovateľky v týchto konaniach bola totožná s aktuálne posudzovanou vecou, preto ústavný súd odkazuje na svoje skoršie rozhodnutia.

8. Pre úplnosť ústavný súd zdôrazňuje, že spotrebiteľskú povahu právneho vzťahu, a teda aj konania pred všeobecným súdom nemožno spochybníť, keďže žalovaný nie je podnikateľským subjektom, ale subjektom *sui generis*, ktorý realizuje správu bytového domu v mene a na účet vlastníkov bytov. Skutočnosť, že vlastníkov v sporovom konaní zastupuje spoločenstvo vlastníkov bytov ako právnická osoba, neneguje fakt, že predmetom konania sú pohľadávky vlastníkov, nie samotného spoločenstva, preto je potrebné poskytnúť im spotrebiteľskú ochranu, aplikujúc ustanovenia o sporoch s ochranou slabšej strany, osobitne aj ustanovenia o príslušnosti súdov. Najvyšší súd správne poukázal na svoje skoršie rozhodnutie sp. zn. 5Cdo/71/2022 z 31. mája 2023, z ktorého vyvodil, že žalovaný mal v prejednávanej veci status spotrebiteľa. Vo vzťahu k predmetnému rozhodnutiu sťažovateľka namieta, že toto rozhodnutie nepredstavuje ustálenú rozhodovaciu prax, pretože nebolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, uvedené však nemôže spochybníť správnosť záverov v ňom uvádzaných, preto možno konštatovať, že bolo najvyšším súdom správne aplikované. Ústavný súd nemá dôvod sa odkloniť od prezentovaných záverov najvyššieho súdu.

9. Sumarizujúc uvedené, ústavný súd konštatuje, že v záveroch napadnutého uznesenia najvyššieho súdu nemožno identifikovať extrémne vybočenie zo štandardov uplatňovaných v rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, ktoré by mohli signalizovať porušenie sťažovateľkou označených práv. V napadnutom uzneseniach nebadat' svojvoľnosť postupu najvyššieho súdu nemajúcu oporu v relevantných právnych predpisoch a príslušnej judikatúry vo väzbe na rozhodné okolnosti veci.

10. Ústavný súd preto vzhľadom na už uvedené, rovnako ako v obdobných konaniach sťažovateľky, dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť vo vzťahu k napadnutému uzneseniu je potrebné odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. januára 2026

Peter Molnár
predseda senátu